TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 13 / CSG / 13.07.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CSG\13CSG\

Fitxer 13CSG1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 632

Comissió del Síndic de Greuges

Sessió 13, dilluns 13 de juliol de 2026

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Presidència de la I. Sra. Najat Driouech Ben Moussa

Sessió 13 de la CSG

La sessió de la Comissió del Síndic de Greuges (CSG) s'obre a ****. Presideix Najat Driouech Ben Moussa, acompanyada de la vicepresidenta, Eva Candela López, i de la secretària, Anna Feliu i Moragues. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents Francesc Jesús Becerra Ramírez, David González Chanca, Conchi Jiménez Cruz i Andrea Zapata Alfonso, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jordi Fàbrega i Sabaté, Irene Negre i Estorach i Ignasi Prat i Sarri, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Carles Campuzano i Canadés, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez i Eva García Rodríguez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Rafael Villafranca Mercé, pel G. P. de VOX en Cataluña; Andrés Garcia Berrio, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

Assisteix a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Informe del Síndic de Greuges sobre el Mecanisme Català per a la Prevenció de la Tortura i d'Altres Penes Inhumanes o Degradants corresponent al 2025 (tram. 360-00014/15). Esther Giménez-Salinas i Colomer, Institució del Síndic de Greuges Presentació de l'informe. (Informe: BOPC 523, 22).

La presidenta

Bona tarda a tots i totes. Benvinguda, síndica de greuges i també al seu equip que l'acompanya.

Però, abans d'iniciar la sessió, voldríem demanar si algun grup té alguna substitució que comunicar.

El Grup de Junts.

Agustí Colomines i Companys

Sí, pel grup de Junts, la diputada Montse Ortiz substitueix el diputat Jordi Fàbrega i jo mateix substitueixo a la diputada Irene Negre.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Perfecte. Gràcies, diputat.

El Grup de la Candidatura d'Unitat Popular?

Xavier Pellicer Pareja

Sí, bona tarda a totes i a tots. Jo mateix substituiré la diputada Pilar Castillejo.

La presidenta

Perfecte. Doncs, comunicades ja les substitucions... Ai, perdoneu, sí, el Grup dels Socialistes i Units per Avançar.

...

Sí, disculpa, el diputat David Gonzàlez serà substituït per la diputada Natàlia Fabian.

La presidenta

Doncs, moltíssimes gràcies a tots els portaveus.

Informe del Síndic de Greuges sobre el Mecanisme Català per a la Prevenció de la Tortura i d'Altres Penes Inhumanes o Degradants corresponent al 2025

360-00014/15

I ara sí que procediríem al primer i únic punt de l'ordre del dia, que és la presentació per part de la síndica de greuges de l'Informe sobre el Mecanisme Català per a la Prevenció de la Tortura i d'Altres Penes Inhumanes o Degradants corresponents a l'any 2025.

La síndica té un temps màxim de vint minuts per poder exposar l'informe i després, evidentment, tal com hem acordat a Mesa i portaveus, els grups també tindran un temps màxim de cinc minuts per poder fer les preguntes oportunes.

Dit això, síndica, quan vulgui.

La síndica de Greuges (Esther Giménez-Salinas i Colomer)

Bé, molt bona tarda, diputades i diputats. També ens acompanya part de l'equip i alguns que formen part del consell del mecanisme. Ens distribuirem la presentació en dues parts. Jo faré una mica la introducció i l'informe monogràfic que es fa cada any respecte un tema en concret i l'apunt final també, que hi ha un apunt sobre un tema que a mi m'agrada específicament. No estic fent cap espòiler, sinó que ja ho veuran, perquè és bastant conegut.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

A l'informe del mecanisme, saben que ho fem cada any, és el fruit de totes les visites. Per tant, qui porta l'equip és l'adjunt, en Jordi Palou, i ell explicarà una mica com són totes aquestes visites, amb aquesta particularitat, que nosaltres quan arribem a un centre penitenciari, comissaria o centre de menors mai avisem. Llavors això és una de les coses que sobta quan arribes, i si alguna vegada compares els llocs quan no avises o quan avises, doncs, a vegades veus que hi ha algunes petites diferències que en certa forma també són comprensibles. No és que siguin grans, però sí que és veritat que el fet d'arribar, no haver avisat i et trobes directament amb com funciona el centre, doncs, dona una visió específica.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ja sense més, el tema monogràfic d'enguany i el tema de salut mental des d'una perspectiva de drets de les persones privades de llibertat. Sí que és veritat que... permeti'm, però ara me'n vaig molts anys enrere, en un estudi que jo particularment vaig fer quan la diferència en temes de salut mental d'homes i dones. No és que sigui comparable a la situació de dones a la presó o no, però igual que a tot el món no hi ha cap país que tingui més d'un deu per cent de dones a la presó i, per tant, entre cometes, aquesta resistència de les dones a la delinqüència, o com vulguin dir-ho, té moltes explicacions, però en qualsevol cas al nostre país és un set per cent, però en cap país del món és superior.

Quan es comparaven les xifres amb hospitals psiquiàtrics, tractament de temes de salut mental, les xifres eren a la inversa. Eren infinitament més superiors les dones que no pas els homes. És veritat que hi havia en el passat, per tant això és un estudi que es va fer, algunes altres explicacions com que mèdicament moltes de les malalties de les dones no estaven estudiades i, per tant, moltes de les coses que passaven s'atribuïen a determinades situacions de trastorn mental, quan en realitat era una malaltia orgànica.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Això ho explico perquè em va passar a mi personalment, per tant era una realitat en un moment determinat. Però és veritat que si analitzem i comparem internaments psiquiàtrics amb internaments avui en dia a les presons, doncs, aquesta diferència és a la inversa. Per tant, jo crec que això és una cosa molt important a tenir present.

L'ingrés en una unitat psiquiàtrica, recorden que hi ha la voluntària, que és quan hi ha un consentiment lliure i un accepta aquesta situació, o l'internament involuntari, que és el que es planteja amb més dificultats, que és que quan tu, per més que tinguis un diagnòstic, si tu no vols, doncs, és només amb autorització judicial.

En el cas, fins i tot, d'infants que depenen dels seus pares -i això és una garantia, també-, és un jutge qui ho autoritza. Per tant, l'internament involuntari, doncs, té aquestes característiques. L'única excepció és quan és un internament urgent, amb una situació d'urgència, perquè són vint-i-quatre hores que es pot decretar per raons d'aquesta urgència, però que després ha de tenir l'autorització judicial.

Això està recollit en diferents lleis. Bàsicament, ho tenim aquí, que això ha de ser, màxim després de vint-i-quatre hores, s'ha de comunicar si aquesta situació del

trastorn psíquic no es pogués solucionar. Està també la llei d'enjudiciament civil, que aquí parla específicament de trastorn psíquic “quan la persona no estigui en condicions de decidir-ho per ella mateixa, encara que estigui sotmesa a la pàtria potestat”; és a dir que encara en el cas d'infants menors de divuit anys, doncs, això ho ha de decretar el jutge o jutgessa en aquell moment competent .

Abans de concedir aquesta autorització, i és una cosa que no sempre passa, la persona afectada té aquesta possibilitat que també hi ha d’haver el Ministeri Fiscal i ha de tenir un advocat que el representi. Això, ja ho veuran, és una de les coses que més es demana, això no passa. Molt sovint, doncs, nosaltres hem plantejat aquesta obligatorietat, perquè quan es considera que la persona no té aquesta capacitat per decidir l'ingrés voluntari té el dret a l'assistència lletrada. I què passa? Doncs, que molt sovint no és ni capaç de demanar-ho. Llavors, hauríem de garantir que sí que hi ha aquesta assistència lletrada... Me'n vaig al final quasi de l'informe, però és un dels temes que destaco -ho repetiré dues o tres vegades- com a més important.

A la resolució on s'acorda l'internament han de constar les causes, quina és la situació, etcètera, i llavors, després, s'han de fer informes periòdics, com a mínim, cada sis mesos al Tribunal de la situació del que ha motivat l'ingrés. Si en un moment determinat la persona ingressada demana l'alta s'ha de comunicar al Tribunal, perquè si no té aquesta autorització, en el cas de l'ingrés involuntari, tampoc serviria.

A l'informe es destaquen els drets de la persona afectada a rebre informació sobre el seu diagnòstic, tractament i pronòstic; molt important, assistència lletrada, amb advocat i procurador que pugui recórrer aquesta mesura d'internament a la confidencialitat i protecció de dades; a rebre visites i comunicar-se amb l'exterior; tractament, el menys temps necessari, i la revisió periòdica d'aquest internament.

Quin és el tema que hem detectat i que és conseqüència després de la pandèmia? I vaig ser pressa perquè... A quina hora he començat? Perdona, jo no m'he fixat. *(Veus de fons.)* Em queden dos minuts. Amb dos minuts arribaré.

Un dels temes és que després de la pandèmia es va instaurar fer aquests ingressos en videoconferència i llavors, clar, això és una situació per que a la persona li afecta profundament, perquè ni coneix el jutge que en aquell moment ho està decretant, ni molt sovint sap ni en quina situació està, etcètera. Per tant, una de les

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

recomanacions més importants és que això s'hauria de fer -hi torno a insistir, per segona vegada- amb la presència d'advocat i la presència física de la persona, sigui el jutge o qui el representi. Perquè és veritat que hem vist moltes vegades que la persona afectada, si és per videoconferència, pregunta molt sovint “i qui és la persona que està aquí? o quina és la situació””.

Això està recollit també pel Tribunal Europeu de Drets Humans, també pel Tribunal Constitucional.

I arribem a dos temes importants: el tema de les contencions mecàniques, que saben perfectament que és una de les coses que s'ha insistit permanentment amb aquesta reducció. *(Veus de fons.)*

Nosaltres recomanem que les contencions mecàniques no han de ser via regimental, han de ser sanitàries, cosa que no passa sempre, ni molt menys. I és veritat que va haver-hi un moment molt important l'any 22 que van arribar, les dues, quasi, fins a 900. En el cas de les regimentals eren 600 i s'ha anat reduint gradualment al 2025, tot i que, per exemple, a les regimentals el 25 encara són 357, que són moltes, diguem-ne, tenint en compte que la recomanació sobretot és que les regimentals s'haurien d'eliminar i, en tot cas, haurien de ser sempre les sanitàries. Això l'equip que visita les presons, l'equip del Mecanisme, ho ha traslladat moltes vegades.

El segon tema important dintre d'aquesta situació és el risc de suïcidi, risc de suïcidi que no cal que els expliqui que l'entrada a presó accentua aquesta situació i és fins i tot més alt -tornem a les xifres- a les dones. Curiosament, tant el risc de suïcidi com la contenció mecànica, la proporció és més alta a les dones, tenint en compte que són només un set per cent a la presó en comparació amb els homes, doncs, per exemple, en el tema de contenció mecànica, en els homes és un 4,5, proporcionalment, i en les dones és un 7,2,, quan en principi la seva situació de conflictivitat no és tan alta.

En el risc de suïcidi, les xifres també són molt altes. Un estudi que es va fer també per part del Consell d'Europa amb les dades van aportar una xifra molt alta respecte els suïcidis als centres penitenciaris del nostre país, una xifra que la mitjana europea era el 33,9, i aquí s'accentuava fins al 47,8.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Dins del tema de les defuncions als centres penitenciaris de Catalunya, el punt més alt és el de suïcidis, tot i que, és veritat, l'any més alt va ser l'any 22, que van arribar a 14 suïcidis. Tenint en compte que la població penitenciària són de 8.000, és altíssima. El 25 es va reduir, en aquest cas, a 6. Hauríem d'arribar, excepcionalment, a un o dos, perquè continuen essent molt altes.

Un altre punt important i que accentua el tema de salut mental és el règim d'aïllament. Crec que ningú que visita les presons i veu el DERT i també el primer grau, quan penses que les persones estan tancades a la seva cel·la vint-i-dues hores i que tenen només dues hores de sortida, et preguntes quina és aquesta situació, com es gestiona o si des del punt de vista -veig les cares-, des del punt de vista del tema de salut mental, com és possible que una persona que passi vint-i-dues hores tancada en una cel·la no acabi en una situació, en termes de salut mental, molt important.

Per tant, en aquest sentit, jo crec que una revisió en profunditat sobre aquest tema caldria.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Respecte el tractament mèdic i psiquiàtric, aproximadament el quaranta per cent dels 8.000 interns que hi ha a Catalunya van requerir una atenció especialitzada en temes de salut mental i addiccions durant l'any 24. Per què? Perquè si el risc és molt alt, en el tema d'un ingrés a les presons encara és més alt.

Crec que m'estic menjant, Jordi... Arribo ja al final.

Les recomanacions que podríem impulsar es divideixen entre ingressos voluntaris i no. Jo apuntaria, d'alguna forma, en caràcter generalitzat, que hauria de ser de veritat, de veritat, l'últim recurs i, per tant, s'hauria de treballar molt a fons.

Garantir, com hem dit al principi, que les exploracions de la Comissió Judicials, jutge, fiscal i metge es facin de manera presencial. Crec que el que va ser esporàdic en el temps de la pandèmia no té gaire sentit que s'hagi instaurat. I insistir una vegada més en el tema de l'assistència lletrada.

En el cas de la salut mental als centres penitenciaris, creiem que la situació és objectivament molt difícil i, per tant, s'han de sumar esforços per reforçar l'atenció en salut mental i les addiccions, que moltes vegades van associades una amb l'altra.

Vull dir, no parlem de salut mental només sense tenir en compte que molts dels problemes venen derivats de les addiccions.

Assegurar-se que les direccions mèdiques del centre -estem davant d'un tema mèdic, no estem davant d'un tema regimental, i jo crec que això seria una de les conclusions més importants- adoptin les mesures que corresponguin, i en aquest cas, especialment, amb el tema de les contencions mecàniques.

Reduir al màxim, com he dit, també el règim d'aïllament i, sobretot, suspendre determinades aplicacions a determinades persones que encara perjudiquen més.

Prestar una atenció especial a les famílies, sobretot en un moment determinat, en situacions com la de suïcidi o situacions molt excepcionals que afecten de forma greu.

I, sobretot, si m'ho permeten, treballar molt, molt a fons tot el tema de la prevenció.

I finalitzo aquí.

Jordi.

Jordi Palou-Loverdos, Jordi (síndic adjunt)

Bona tarda. Doncs, continuem, i miraré de ser el més breu possible i ens sotmetem a les seves consideracions i preguntes per allò que no haguem tractat.

Ja han vist en l'informe que hem realitzat quaranta visites a diversos centres: quinze comissaries de Mossos d'Esquadra, sis comissaries de policia local, set centres penitenciaris, una unitat hospitalària penitenciària, una unitat hospitalària psiquiàtrica penitenciària, dos centres de salut mental i vuit centres d'internament a menors.

Per anar molt directe, algunes recomanacions transversals de les dependències policials, algunes són reiterades. En primer lloc, el degut compliment del protocol d'Istanbul. Així com en els centres penitenciaris constatem que en la majoria d'ocasions es compleix bé, en les comissaries de policia encara no es realitzen les entrevistes amb confidencialitat i hi ha d'haver un equilibri amb seguretat i supervisió.

En relació a les persones detingudes, continua sense produir-se l'entrega de l'atestat i la informació, cosa que fa que en la majoria d'ocasions amb Mossos d'Esquadra i

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

policies locals no es declari. Per tant, és un cercle viciós que afecta els drets de les persones detingudes.

La tercera tindria a veure amb la necessitat de millora de mecanismes de control, d'instal·lació de videovigilància. Hem constatat que en moltes comissaries això és així, però en d'altres convé reforçar aquesta instal·lació de videovigilància, d'enregistrament d'imatges, de cartells informatius.

Per acabar, en l'àmbit transversal, retirada necessària dels cascos de moto, que constatem que encara que existeixen els nous de Kickboxing en algunes comissaries es mantenen, i la recomanació d'instal·lar rellotges visibles a les zones de custòdia, tenint en compte que hi ha només una comissaria que té llum natural i, per tant, els detinguts no saben si és de dia o de nit.

I algunes d'específiques per posar de manifest, doncs, a la comissaria de les Corts la conveniència que l'assistència lletrada es presti dintre del termini previst.

A l'àrea de custòdia de menors de la Ciutat de la Justícia, s'hauria de reforçar les garanties de confidencialitat a les entrevistes amb la defensa.

I en relació a les policies locals del Vallès, específicament, replantejar alguns sistemes de custòdia i avançar cap a una custòdia efectiva per part dels Mossos d'Esquadra, sobretot en els casos en què les dependències no estan adequadament preparades.

Quant als centres penitenciaris, quatre eixos importants -alguna ja l'ha destacat la síndica. La necessitat de reduir de manera efectiva les contencions mecàniques. En aquest cas, hem fet una insistència explícita en totes les direccions dels centres penitenciaris i algunes direccions ja s'han involucrat que els serveis mèdics prenguin la responsabilitat de realitzar les contencions i, quan siguin mèdiques, que es realitzin i es supervisin pel personal mèdic.

En el segon eix estem parlant de la presència creixent dels interns relacionat amb l'informe anual d'aquest any amb trastorns mentals i, per tant, saludem positivament l'existència d'unitats específiques d'intervenció i suport i les UIC, i demanem la seva extensió a la resta dels centres penitenciaris, més enllà de Puig de les Basses, de Dones o d'alguna en particular.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En tercer lloc, l'adaptació del sistema penitenciari a la marcada presència de població estrangera i, per tant, la conveniència d'adaptar programes ajustats a les necessitats socials, culturals i lingüístiques d'aquesta població.

I, en quart lloc, i específicament pensant en els joves, convidem a la reflexió de la possible creació d'un model específic per a joves de divuit a vint-i-cinc anys -no només fins a vint-i-un, sinó fins a vint-i-cinc anys-, la data establerta per tots els experts de la maduresa com a tal.

Específiques. Doncs, a Brians-II, incidir en la protecció de les dones professionals davant de conductes sexistes i violència sexual -després, si tinc temps, en faré referència. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Al Centre Penitenciari de Joves, aquesta reflexió profunda que posàvem de manifest -i miro d'anar acabant.

A Ponent, la necessitat de -ja ho hem dit en alguna ocasió- reformar completament el centre penitenciari, perquè no està en condicions.

I en relació a les unitats hospitalàries, penitenciàries i els centres de salut mental -ja ho ha destacat la síndica i no ho repetiré-, la necessitat, sobretot, que les intervencions judicials, i no només judicials, sinó psiquiàtriques, forenses, es facin de forma presencial amb presència d'advocat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Unes ràpides referències als centres de menors, als vuit centres, amb diferent tipologia, centres de salut, dificultats conductuals o discapacitat. La necessitat d'introduir garanties pels drets dels infants i adolescents, en particular en les condicions d'ingrés, en molts casos; les mesures de contenció, les comunicacions i visites.

La necessitat d'incrementar la formació dels professionals en tècniques de desescalada de conflictes, justament en tot el tema de mesures de contenció, no contencions mecàniques, però sí mesures de contenció, i que mai es faci servir -hem constatat que això en alguns casos era així- com una eina disciplinària.

La conveniència de reforçar els recursos de salut mental també en els centres de menors, perquè també s'ha detectat un augment de l'afectació de trastorns mentals, en alguns casos importants i severs, i la necessitat de millorar els processos d'ingrés,

sobretot els no voluntaris. Hem detectat també que en alguns casos els menors no tenien el coneixement, els feien sense la informació, de nit, etcètera.

Qüestions específiques, en el centre Valldaura la preocupació per les denúncies de pràctiques inadequades que es produeixen dintre d'aquest centre. La necessitat de revisar models d'intervenció que poden generar despersonalització a Can Ros i Font Fregona, també detectat.

I per destacar també alguna cosa positiva, al centre Acompanya'm destaquem els recursos a la transició a la vida adulta, que en aquest cas s'aplica de forma clara.

Com ja passem molt, no faig referència a la formació específica que hem fet a tots els centres en relació al protocol d'Istanbul, a tots els centres penitenciaris i als serveis mèdics de tots els centres penitenciaris; al procediment en relació a conductes masclistes, que ja he fet alguna petita referència, i podem tenir l'intercanvi que sigui, i deixo l'última intervenció relacionada amb la justícia restaurativa a la síndica.

Moltes gràcies.

La síndica de greuges (Esther Giménez-Salinas i Colomer)

Gràcies, seré molt breu. Respecte justícia restaurativa, per més que alguns que ens hem dedicat pensàvem que mai arribaria, és una realitat a Catalunya.

Durant l'any 25 es van iniciar 2.685 procediments restauratius via penal i se'n van finalitzar 2.671. És a dir, està plenament incorporada. Vull dir, comparativament, per exemple, si ho comparem amb 8.000 interns, doncs, veiem que és una xifra molt considerable, llevat amb la fase d'execució, que, si no ho apunto malament, en tot l'any només hi ha hagut vint-i-un processos a l'àmbit d'execució. Per tant, significa que és pràcticament inexistent aquesta fase en via, diguem-ne, de compliment de condemna.

Els hi puc dir, perquè ho conec personalment, que en algunes presons es fa i té un èxit molt, molt impressionant i molt positiu en aquesta fase.

Nosaltres, de moment, no s'ha fet i tampoc hi ha equips que es traslladin a les presons per poder fer aquesta situació.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I, per tant, com que ens hem d'ajustar al màxim possible, resto a les seves preguntes, si volen alguna resposta.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, síndica, i també moltíssimes gràcies al senyor adjunt.

I, si us sembla, ara sí que passaríem a donar torn als grups parlamentaris i, en primer lloc, tindrà la paraula el Grup de Junts per Catalunya, i tindrà la paraula el diputat Agustí Colomines.

Agustí Colomines i Companys

Gràcies, presidenta. Síndica, benvinguda de nou a aquesta cambra. Gràcies a vostè i a l'equip de treball del Mecanisme per aquest quinzè informe i, sobretot, per les quaranta visites sense previ avís que hi ha hagut al darrere, diguem-ne, no?, perquè això és el que fa un país seriós, obrir les portes dels llocs on l'administració exerceix el seu poder més extrem, privar algú de llibertat i deixar que algú independent hi entri, miri, pregunti i ho expliqui aquí, a la seu de la sobirania popular.

Ho dic d'entrada perquè convé recordar-ho. La qualitat d'una democràcia no es mesura per com es tracta els seus ciutadans lliures, sinó com es tracta els que estan tancats. És una vella lliçó de la història europea i no és casualitat que els mecanismes de prevenció de la tortura nasquessin de la memòria del pitjor segle XX.

I és des d'aquesta convicció que el Grup de Junts van donar suport a la creació de la Comissió d'Estudi sobre la Situació de les Presons en aquest Parlament perquè el que passa darrere els murs no pot quedar fora del debat democràtic.

L'informe dedica el monogràfic a la salut mental en privació de llibertat, i les dades haurien d'incomodar-nos a tots. La prevalença dels trastorns mentals a les presons catalanes és set vegades superior a la de la població general. Quatre de cada deu interns van requerir atenció especialitzada l'any passat, i el suïcidi és avui la primera causa de mort a les nostres presons, gairebé la meitat de les defuncions.

Diguem-ho clar: la presó s'ha convertit massa sovint en el manicomi que vam dir que tancàvem.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I dins d'aquesta realitat n'hi ha una altra encara de més invisible, que ja ho ha dit vostè, que són les dones. Són menys del set per cent de la població reclusa, però més de la meitat pateixen algun trastorn mental, moltes amb història de violències prèvies a l'empresonament, i són elles les que pateixen proporcionalment més contencions.

La perspectiva de gènere en l'execució penal no és una opció, és una obligació.

Ara bé, nosaltres som progressistes, però no som ingenus. Reconeixem el que funciona, un sistema pioner amb unitats psiquiàtriques pròpies, el nou acord entre Justícia i Salut, un pla de xoc que ha reduït els suïcidis, les unitats d'intervenció compensatòria que cal estendre a tots els centres.

I precisament perquè no som ingenus plantegem quatre exigències. La primera, un protocol clar i exigible que articuli alhora la prevenció de les agressions als funcionaris i les funcionàries a presons i la garantia dels drets de les persones internes.

El mateix informe ho documenta. A Brians-II, treballadores de vigilància que han patit agressions sexistes d'interns i consideren insuficients les mesures de protecció, fins al punt que la Sindicatura de Greuges ja ha obert una actuació d'ofici. Qui treballa per a la reinserció mereix treballar segur.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I al mateix temps, una persona condemnada no ha perdut la seva dignitat, no ha de perdre la seva dignitat ni els seus drets fonamentals pel simple fet que estigui tancada. Només ha perdut la llibertat, però no els seus drets. Un estat de dret ha de sostenir totes les dues afirmacions que acabo de fer alhora i un protocol seriós és el que realment ho garanteix.

Segona, la circular 224 sobre el treball penitenciari, no? El Mecanisme n'ha recomanat la revisió reiteradament per vulnerar el principi d'individualització i aplicar-se retroactivament. I l'informe ho diu sense embuts: "No es compleix la recomanació".

Les recomanacions d'una institució estatutària no són suggeriments decoratius. Aquí, al mateix Parlament, passa el mateix amb les resolucions parlamentàries i és,

a totes llums, un escàndol. Aprovar una cosa i no aplicar-la mai és realment un escàndol.

Tercera, l'aïllament i les contencions. El primer grau és, en paraules de l'informe, un focus de patologia mental en danys que poden ser irreversibles. Cal un pla de reducció amb calendari. La suspensió immediata per a persones amb malaltia mental o autolesions, i contencions exclusivament sanitàries amb control judicial. Anant cap a les contencions zero, a ser possible.

Quarta, i la més greu, els infants. L'informe constata que en centres privats, sense concert, hi ha hagut aïllaments, mesures restrictives prolongades i mobilitzacions sense supervisió ni traçabilitats suficients en casos traslladats a la Fiscalia de menors. Parlem de menors tutelats per l'administració. On no arriba la supervisió pública, no pot haver-hi infants privats de llibertat. Punt i a part. S'ha acabat.

I una darrera paraula, que cal dir ben alt en aquesta cambra. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) (Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Hi ha grups en aquest hemicicle, Aliança i VOX, que han fet negoci polític de la deshumanització de les persones que delinqueixen, atiant les pors i les baixes pressions de la ciutadania.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Als demòcrates no ens és permès aquest relativisme moral. La dignitat humana no és negociable ni tan sols per a qui ha fet mal. Qui delinqueixi ha de ser castigat, amb tota la fermesa de la llei, però cap condemna no converteix una persona en una cosa. Perquè el dia que acceptem deshumanitzar el pres, ja hem obert la porta a deshumanitzar el migrant, el pobre, el diferent. I la història europea ens ha ensenyat, amb un cost terrible, on acaba aquest camí.

Acabo, presidenta. Síndica, compti amb nosaltres a la Comissió d'Estudi del control parlamentari per convertir aquestes recomanacions seves en fets. Perquè un país que vol ser lliure ha de ser just a tot arreu, també i sobretot darrere dels murs.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i tindria la paraula el diputat Carles Campuzano Canadés.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, senyora presidenta. Agrair la intervenció de la síndica, a l'adjunt general, donar la benvinguda a l'equip de treball, també a les persones del consell assessor.

Estem davant d'un informe que és rigorós, que és exigent, que posa damunt de la taula problemes persistents, que també indica millores que s'han produït en els darrers temps i, per tant, també en genera, també, òbviament, que hi ha un camí possible de recorregut.

Recordar –el senyor Colomines ho deia– que en aquesta legislatura, al Parlament s'ha creat un grup de treball sobre l'impuls en el sistema penitenciari i que, per tant, és un grup de treball que en aquesta legislatura ha de donar els seus resultats. En aquest grup de treball, un dels elements que per part del nostre grup parlamentari s'està insistint molt a treballar és tot el que té a veure amb la qüestió de l'aplicació de contencions mecàniques de les nostres presons, on les nostres dades, comparades amb la resta d'Europa, i fins i tot amb la resta de l'Estat, són especialment preocupants i especialment inquietants i que, per tant, aquí existeix un treball rellevant a fer per part del Departament de Justícia per revertir aquesta situació.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ara bé, l'informe se centra molt fonamentalment en les qüestions vinculades amb la salut mental, amb algunes dades que no són petites, no són menors. Aquest quaranta per cent d'interns que abans requeria atenció especialitzada i una prevalença molt alta, per tant, dels problemes de salut mental.

Amb el dubte sempre que almenys tinc quan veig aquestes dades, tant en relació amb els problemes de salut mental com amb els problemes vinculats a l'àmbit també de la discapacitat intel·lectual, si no fallem abans que aquestes persones entren a la presó, no? Segurament, si aquestes persones fossin identificades com una persona amb un problema de salut mental o una persona amb una discapacitat intel·lectual és probable que amb una intervenció més primerenca, o fins i tot una intervenció durant el procediment penal, ens poguéssim estalviar que tantes persones amb problemes de salut mental ingressessin a les nostres presons. Que, òbviament, són presons que no estan dissenyades per acompanyar una persona que té les característiques que té una malaltia mental, o ja no diguem, en el cas d'una persona

amb una discapacitat intel·lectual, o fins i tot aquelles persones que les definim com persones amb intel·ligència límit.

Segurament aquí també..., i aquí convido a la sindicatura a entrar a fons amb la prevalença de les situacions d'intel·ligència límit de les persones que avui estan a les nostres presons, cosa que també ens posarà manifest l'especial vulnerabilitat del col·lectiu de persones empreses, no?

El seu informe insisteix en la necessitat d'alguna reforma legislativa per garantir l'assistència lletrada en el cas dels internaments psiquiàtrics involuntaris. En aquest sentit, prenem nota d'aquesta recomanació, que és molt concreta, és molt específica. Entenc que és una recomanació que afectaria l'àmbit estatal, que no hi tindríem competències en l'àmbit del Parlament de Catalunya i, per tant, és una invitació també als grups parlamentaris d'aquesta cambra de plantejar alguna iniciativa conjunta per garantir aquest dret de les persones ingressades involuntàriament. Que, realment, pel que entenc del seu informe, malgrat que avui la llei preveu i contempla aquesta possibilitat, el que és cert és que en la pràctica no es produeix.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Dediquen també una part rellevant del seu informe a les qüestions dels centres residencials tancats per infància i adolescents amb problemes de salut mental i de conducta. I, en concret, fan referència al centre Valldaura. M'agradaria que sobre el centre Valldaura poguéssim compartir amb la comissió més informació de la que el senyor Palou ha expressat en la seva intervenció, perquè el centre Valldaura dóna respostes problemàtiques que altres recursos de protecció a la infància no estan donant, i estaria bé saber si els problemes que tenim en el centre Valldaura són responsabilitat del conjunt del sistema, pels perfils de les persones que són derivades en aquest centre, o respon a problemes específicament de la gestió per part dels responsables del centre Valldaura. Per tant, sobre aquesta qüestió m'agradaria conèixer també quin és el capteniment de la sindicatura de greuges.

I, finalment, jo crec que tota la comissió és conscient que el Parlament va aprovar una modificació del Decret legislatiu 1/97, amb la qual el Parlament ha reconegut la condició d'agent de l'autoritat al personal funcionari i al personal directiu dels centres penitenciaris que exerceixen funcions de règim interior i de rehabilitació. Això va ser

una modificació legislativa que va tenir els vots contraris d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'altres grups, com els Comuns i la CUP. M'agradaria conèixer quin balanç fan vostès d'aquesta normativa, perquè inicialment els grups que la defensaven entenien que ajudaria a un millor funcionament de les presons i que permetria reduir les contencions mecàniques, però tinc la sensació que aquest canvi legislatiu de moment no està donant resultats en aquest sentit, i m'agradaria conèixer si, al respecte, des de la sindicatura tenen criteri o valoració.

Res més i moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del PP de Catalunya, i tindria la paraula la diputada Eva Garcia.

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyora presidenta, i gràcies, senyora síndica, a vostè i a l'equip que l'acompanyen, per presentar-nos avui aquest informe.

Jo, després d'escoltar-la avui i de llegir també l'informe, d'escoltar-la avui i també d'escoltar els diferents grups parlamentaris, doncs, sí que volia començar fent una reflexió, perquè quan llegim aquest informe hi ha potser qui veu o qui intenta veure un fracàs dels professionals, però nosaltres el que veiem és exactament el contrari. Nosaltres veiem Mossos d'Esquadra que treballen en dependències envellides amb moltes mancances; veiem funcionaris de presons que gestionen interns amb trastorns mentals cada vegada més greus, com vostè explicava; veiem personal sanitari assumint situacions límit, i veiem educadors, psicòlegs i professionals dels centres de menors que afronten unes realitats d'enorme complexitat, i sobretot hi veiem persones que cada dia intenten sostenir un sistema que el Govern fa temps que no gestiona, perquè els resultats així demostren que el Govern no gestiona prou bé aquesta qüestió.

Aquest informe nosaltres entenem que és una esmena a la gestió política que se'n fa, perquè darrere de les recomanacions que vostè mateix en fa, doncs, hi apareixen els mateixos problemes de sempre. Poques diferents de l'informe aquest en relació al de l'any anterior. Manca de coordinació –diu vostè–, manca de recursos, manca

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

de planificació i recomanacions que cada any s'estan repetint sense que la Generalitat, doncs, hi trobi una solució.

Per tant, en aquest informe admet que hi ha recomanacions reiterades que continuen sense ser implementades, i això, per tant, doncs, té conseqüències i és que quan gairebé pràcticament el quaranta per cent dels interns necessiten atenció especialitzada en salut mental i addiccions la pregunta no és tant què fan els funcionaris, sinó si el Govern els està proporcionant els recursos materials i humans necessaris per aquesta qüestió.

Quan l'informe també alerta de la necessitat de reforçar la coordinació entre justícia i salut, això no és responsabilitat del personal penitenciari sinó que és responsabilitat del Govern de Catalunya. Per tant, quan es reclama reforçar la prevenció del suïcidi, millorar els programes de salut mental, ampliar recursos terapèutics o reduir els règims d'aïllament amb alternatives adequades això exigeix decisions polítiques i pressupostàries. Per tant, no es pot exigir als professionals sense donar-los les eines adequades.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Nosaltres ho diem clarament, senyora síndica. Els funcionaris dels centres penitenciaris, els Mossos d'Esquadra, el personal sanitari, els educadors socials i els treballadors dels centres de salut mental són els que donen la cara contínuament, els que afronten agressions massa sovint, els que gestionen crisis de salut mental i els que assumeixen responsabilitats molt grans, massa grans, quan la Generalitat acumula molts informes i bones intencions, però al final no actua per resoldre-ho.

Per això nosaltres també creiem que els drets de les persones privades i llibertat són compatibles i han de ser compatibles en protegir els drets dels professionals. No són objectius contradictoris, sinó que són compatibles perfectament. Perquè un funcionari format, protegit i amb recursos suficients i amb equips també dimensionats amb la situació és la millor garantia dels drets dels interns.

Per això ens preocupa especialment que moltes de les recomanacions que vostè fa en aquest informe siguin pràcticament les mateixes des de fa ja uns quants anys, perquè això vol dir que el problema no és detectar les mancances, sinó que el problema és que aquest Govern i l'anterior no els està resolent.

I permeti'm, senyora síndica, que li faci algunes preguntes. En primer lloc, si considera vostè que el principal obstacle perquè moltes de les seves recomanacions no s'executin són precisament derivades de la manca de voluntat política que hi ha en aquests moments?

També quantes de les recomanacions formulades per aquest mecanisme de la tortura continuen pendents després de diversos anys, malgrat haver estat reiterades sobretot i també per part seva?

En tercer lloc, si creu que els professionals dels centres penitenciaris, dels centres de salut mental i dels centres de menors disposen avui dels recursos humans suficients per aplicar totes les garanties que vostè proposa en aquest informe.

I la darrera qüestió, la darrera pregunta seria si quan una mateixa recomanació apareix, informe rere informe, sense que la Generalitat actuï, quin mecanisme tenim nosaltres com a Parlament per exigir responsabilitats polítiques al Govern de Catalunya? Perquè aquesta és la qüestió de fons. Entenc que aquesta és la qüestió nuclear que dóna peu precisament al redactat del seu informe.

Perquè Catalunya no necessita més informes com aquest que acabin en un calaix, sinó donar resposta a aquestes qüestions tan absolutament importants. Perquè els drets humans, de què tothom s'omple la boca, també es protegeixen precisament donant als servidors públics els recursos necessaris per fer bé la seva feina.

I avui aquest informe ens està dient que encara estem molt lluny, malauradament, d'aquest objectiu.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn de VOX en Cataluña, i tindria la paraula el diputat Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, agrair la presentació de l'informe. Veiem que, un cop més, es tracta d'un informe molt genèric que està bé assenyalar els problemes que s'enfronten i que en certa manera reconeix que aquests problemes

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

són recurrents i persistents, i que dóna la sensació que molts d'aquests no es resoldran, perquè és un problema sistèmic, i un cop més també es demostra el col·lapse del sistema, com ja s'ha dit alguna vegada en aquests informes, que a Catalunya actual l'administració no pot assolir el problema dels vuit o entre vuit i ja deu milions de catalans.

Aquest mecanisme, estem d'acord amb aquestes visites periòdiques que es fan sense previ avís, que és una manera de controlar i que té l'efecte d'immediatesa i permet solucionar els problemes sense que aquests es preparin per una situació diferent, que un cop aneu allà la podeu observar.

Heu parlat dels internaments voluntaris, es denuncia la generalització d'explotacions judicials telemàtiques, cosa que deshumanitzen el procés i posa en risc els drets fonamentals en impedir que el pacient comprengui amb qui està parlant. El fet d'aquestes entrevistes o aquests controls telemàtics és un greu problema, perquè atès que les persones que es troben en aquesta situació són persones amb una situació especial, digne de protecció, és necessari aquest contacte directe i personal del jutge o dels advocats per poder assolir i fer front amb tota realitat dels problemes que les persones que es troben en aquesta situació d'internament.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Heu parlat de l'àmbit penitenciari que s'hi constata, i això també és molt preocupant, la prevalença dels trastorns mentals, que és molt superior a la població general, fins a set vegades més, destacant l'augment de la patologia dual com reconeix el mateix informe.

Considerem que, per altra part, quant al dret que he fet abans esment de garantir l'assistència #, vostè ha dit que s'haurien de presentar els informes mensuals. Entenc que són sis mesos. Teniu queixes d'aquest incompliment de la presentació d'informes mensuals sobre aquestes persones que es troben... Bé, sobre el qual es fa aquest control que es queixa l'informe de l'escassa presència judicial i assistència lletrada que haurien de ser obligatòria per defecte.

S'ha dit el tema del suïcidi, contenció mecànica. La proporció dels percentatges és més alta a les dones. La pregunta que faria és si s'ha proposat com fer front a aquest problema. Si teniu alguna proposta que han presentat de mesures específiques a

les dones recluses o mesures de prevenció del suïcidi d'aquesta situació, que veig que és força preocupant.

Quant a la comissaria, és cert que s'ha millorat reforçar les mesures de vigilància, que s'ha fet esment, i és un tema molt important, atès que això no només protegeix els mateixos reclusos, els mateixos interns, sinó també els propis funcionaris, els cossos de seguretat que es troben allà davant possibles denúncies falses que puguin sortir i que constitueix un element de prova fonamental en un judici.

S'ha dit també que l'increment..., bé, hem de dir que d'aquest informe se constata que l'increment de la població estrangera penitenciària és una realitat i que demostra un cop més el que nosaltres venim denunciant des de la nostra formació, que hi ha una relació causa-efecte entre la immigració irregular massiva i descontrolada. O sigui, no tenim cap problema contra la immigració, sí en canvi contra la immigració irregular massiva i descontrolada, la falta de control, per exemple, d'antecedents penals i l'increment d'aquesta inseguretat ciutadana sobretot en aquesta esfera d'estrangers, com reconeix l'informe.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Quant a la justícia restaurativa, s'ha parlat que s'ha mantingut la unió centrada en justícia restaurativa i seguiment d'incidents per tal de mantenir l'equilibri entre la seguretat ciutadana i els funcionaris amb aquesta justícia restaurativa. No tenim res a dir, però sí que és necessari que tinguin present les contínues agressions que pateixen molts funcionaris, i tots tenim present, per exemple, l'assassinat de la treballadora del centre penitenciari de Mas Enrich, Núria López. Per tant, entenem que cal mantenir aquest equilibri, aquesta compatibilitat entre els interins del centre penitenciari i els drets de la resta de les persones.

S'ha fet esment per part del senyor Colomines aquí que si VOX i PP deshumanitzen els estrangers en les seves manifestacions. Aquí jo vull dir constància, no ho sé, m'estranya que una formació nacionalista i supremacista pugui contribuir a humanitzar. Sí que hem de dir nosaltres que el que sí que és deshumanitzar és permetre i fomentar l'entrada d'immigrants de forma irregular, massiva i descontrolada, que paguen enormes quantitats i queden en mans de les màfies que trafiquen en persones i que aquestes pobres persones un cop es troben aquí no troben feina, perquè no poden pràcticament trobar-la, per la situació irregularitat que

es troben, i que perceben salaris de misèria per poder mantenir les seves famílies. Això sí que és deshumanitzar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn dels Comuns, i tindria la paraula el diputat Andrés Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, volia agrair la presentació per part de l'equip de la sindicatura de l'informe del Mecanisme Català de Prevenció de la Tortura, creat en múltiples països després de l'aprovació del protocol facultatiu de la Convenció contra la Tortura de Nacions Unides, que va entrar en vigor l'any 2006. Sempre m'agrada recordar-ho, perquè estem aquí parlant d'això per tractats internacionals i per un dret internacional que avui s'ha de defensar més que mai.

A més, volia també començar la meva intervenció celebrant el nomenament del català Pau Pérez Sales com a nou relator especial de Nacions Unides sobre la tortura i altres penes cruels, inhumanes o degradants. Penso que és un honor que una persona com ell pugui ser el nou relator en aquesta matèria i segur que dona un impuls en aquesta matèria.

Evidentment, com cada any faig, volia començar donant l'enhorabona per la feina feta, quaranta visites i moltes reflexions absolutament necessàries i recomanacions que s'han de treballar perquè es puguin complir. Però també volia començar amb una reflexió que en alguna ocasió he fet, i li volia donar una especial centralitat, que té a veure amb el fet que la perspectiva que es té de la tortura i dels tractats cruels inhumans o degradants està molt circumscrita al que seria la privació i llibertat en aquest informe, i Nacions Unides ja des de l'any 2022 està fent una ampliació del concepte i cada cop més determinades utilitzacions, per exemple, d'armes no letals en determinades intervencions policials i en alguns casos molt concrets ja s'està analitzant en aquest marc. I en aquest sentit sí que fer una reflexió que pot ser de cara al futur des del Mecanisme es podria també incorporar aquesta perspectiva, sobretot en el que es refereix a armes no letals com llançadores de foam o també

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

debats com els que hem tingut fa uns mesos sobre la utilització de gas pebre en context de manifestacions, que, de fet, hi ha procediments judicials oberts per possibles delictes per tracte cruel inhumà o degradant, o així també com altres qüestions vinculades amb les armes Tàser.

Sí que penso que de cara al futur podria ser una millora i la volia remarcar, perquè crec que és un àmbit que segurament de cara al futur seria bo que el Mecanisme hi pogués entrar. Entenc que és un debat de futur, però sí que el volia també obrir avui.

Respecte l'informe i la situació a les presons, crec que vostès són molt clars. En relació amb les contencions mecàniques cal garantir el més aviat possible l'abolició de les contencions regimentals, i també posen l'èmfasi en la durada de les contencions, perquè relaten o han parlat en el seu informe de contencions en què en alguna ocasió han arribat a durar més de vint-i-quatre hores. Llavors, en aquest sentit, bé, pensem que és important que es treballi per assolir aquest objectiu de contenció zero, però que en tot cas no pot ser que es normalitzin contencions de més de minuts o el menor temps possible. I a vegades hem tingut contencions de vint-i-quatre hores i a vegades de més de quaranta-vuit. Llavors, jo crec que en aquest sentit volia remarcar-ho.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Després, respecte el que serien els departaments especials de règim tancat, crec que ho han posat molt de manifest i han fet una anàlisi molt important i molt necessària. En aquest sentit sí que crec que és molt important posar èmfasi en la necessitat d'estendre les unitats d'intervenció compensatòria actuals, que crec que són dues o tres de cara a la resta de centres penitenciaris. En aquest sentit, a l'acord de pressupostos és un dels acords al que hem arribat també amb el Govern. Llavors, coincidim plenament amb aquesta perspectiva, però també s'han de trobar espais on hi hagi gent, la gent que a vegades acaba al DERT, o no està per estar al DERT ni en una unitat psiquiàtrica penitenciària, tingui un mòdul assignat on poder treballar situacions de descompensació, que la unitat d'intervenció compensatòria no seria la ideal per aquest supòsit. Jo crec que també vostès apunten en aquesta direcció i crec que és una bona recomanació.

Després, crec que s'ha de posar en valor la recomanació d'ampliar el temps que els joves poden estar als centres penitenciaris de joves fins als vint-i-cinc anys. Jo crec que és una recomanació positiva.

I després –demanaré una mica més de temps, cinc minuts se'ns queda molt curt, aniré ràpid–, respecte comissaries, hi ha un tema que el nostre grup parlamentari també elevarà a la Comissió d'Interior, que té a veure amb aplicar de veritat el protocol d'Istanbul en les entrevistes amb metges de persones detingudes, garantint sempre la seguretat pels metges i metgesses, però sí que garantint aquesta confidencialitat. És un tema recurrent en els darrers informes i hem de veure com en aquest any de cara al següent informe entre tots plegats podem millorar això.

I després, ja han manifestat altres qüestions. Ciutat de la Justícia. La Comissió de Justícia d'aquest Parlament va visitar també la zona de detenció de la Ciutat de la Justícia i va arribar a un compromís amb el Govern d'adequar els dos locutoris que hi ha per garantir la confidencialitat de les visites amb advocats, perquè fins ara s'estaven fent diguem entre «barrotes», i també ho han assenyalat vostès. Jo crec que de la mateixa manera a veure si entre tots plegats fem que les visites siguin adequades i amb la privacitat necessària per als advocats i per les persones detingudes.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Respecte salut mental, fem nostres les seves recomanacions. Evidentment, cal un canvi legal per garantir aquesta assistència lletrada.

I respecte la justícia restaurativa en l'àmbit de l'execució penal, cal ampliar.

I ja acabo aquí. Estaria segurament, com a mínim, el doble temps del que he estat.

Però res, agrair..., i simplement també la proposta la reflexió que faig és una qüestió de futur. Espero que ho entomin així.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura Unitat Popular, i tindria la paraula el diputat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bona tarda, senyora síndica, senyor Palou, moltes gràcies per ser aquí, per la tasca que fan i per l'informe que presenten.

Sí que també una reflexió prèvia. És el quinzè i el que va costar poder implementar aquest Mecanisme i el que va costar començar aquesta feina, perquè van ser anys i anys de picar pedra per part de moltes entitats que van estar deixant-se la pell perquè es pogués posar en marxa un Mecanisme que, quinze anys després, es demostra que és imprescindible i absolutament necessari per posar amunt la taula totes les mancances que té el sistema penitenciari, que té el sistema de detencions, en definitiva per aconseguir donar veu i posar blanc sobre negre a aquells o aquelles que difícilment la tindrien si no fos per aquest tipus de Mecanisme o per l'autoorganització i la tasca de les entitats.

Dit això, i segona reflexió, a nosaltres ens sembla que tot el que plantegen aquí malauradament no són recomanacions noves de nous informes, de noves propostes, de nous estudis que diguin, doncs, aquest any 2025 caldria d'implementar propostes noves per millorar encara més el sistema, sinó que són reivindicacions i són mancances que l'administració va arrossegant els peus per resoldre any rere any, perquè són les mateixes mancances que teníem el 2025, el 2024, el 2023, el 2022, el 2021, el 2020 i podria anar enrere, enrere, enrere. Per tant, tenim un problema greu per part de l'administració, tenim un problema greu per part del Govern de la Generalitat per aplicar unes recomanacions que no és per ridiculitzar-les, perquè no són ridícules, però que són molt senzilles de ser aplicades i que moltes d'elles tenen si no un cost zero, pràcticament zero, i que, per tant, és una qüestió de voluntat política real i immediata per part del Govern i per part de l'administració, i concretament per part del Departament d'Interior i per part del Departament de Justícia.

I a nosaltres ens sembla un escàndol que l'any 2025, després de quinze anys de presentar informes del Mecanisme de Prevenció de la Tortura, no es compleixi amb el protocol d'Istanbul. Ens sembla un escàndol que no s'entreguin els atestats i la documentació a les persones detingudes i que, per tant, se'ls vulnerin drets bàsics fonamentals d'una persona que està detinguda. Ens sembla un escàndol que no puguin tenir entrevistes amb intimitat amb els seus lletrats. Ens sembla un escàndol

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

que no puguin ser ateses mèdicament amb intimitat. I ens sembla un escàndol que una mesura tan senzilla com la instal·lació de rellotges s'hagi de posar en un informe d'aquest calat, d'aquest tipus i d'aquesta profunditat. I ens sembla, per tant, vergonyós.

Concretament, també ens preocupen les reivindicacions específiques que fan en l'àmbit de comissaries, en l'àmbit concret de les Corts i la qüestió de les assistències de lletrades amb retard. A nosaltres ens sembla que la comissaria dels Mossos d'Esquadra en general, i també concretament a les Corts, es juga amb els temps per mantenir les persones detingudes, que són la mesura més lesiva, un temps més ampli del que seria estrictament necessari, que és el que diu la llei. Per tant, també els voldríem preguntar per aquesta qüestió i si han pogut observar que es tracta d'una qüestió de volum de feina en les comissaries, però per l'experiència d'aquest diputat i d'aquest grup a nosaltres ens sembla que molts cops s'abusa dels temps necessaris de detenció i es té advocats i advocades esperant durant molt de temps per poder assistir una persona detinguda, que quan una persona està privada de llibertat hauria de ser la prioritat, perquè està en la situació que més se li estan vulnerant els drets.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També, i entrant en l'àmbit –també se'm farà curt el temps, però intentaré ajustar-lo–, en l'àmbit de les comissaries també ens preocupen molt les morts de custòdia policial. *La Directa* treia un article que afectava més enllà de l'àmbit de Catalunya, dels Països Catalans, que parlava de cinquanta-dues morts des de l'any 2010, concretament dues, l'any 25 i l'any 26, en custòdia dels agents dels Mossos d'Esquadra, de Gerald Medina, de Riqui Jurado, el 25 d'agost del 25 i el 16 de gener del 26. I ens preocupa normalment també en l'àmbit també la falta d'investigacions que a nosaltres ens sembla profunda respecte aquesta qüestió tan greu. També els demanaríem una reflexió sobre aquesta qüestió.

Un altre element que ens preocupa enormement és tot allò vinculat a les contencions mecàniques. No podíem fer altra cosa que baixar després de l'escandalosa xifra de les nou-centes, però a nosaltres ens sembla que tres-centes cinquanta-set, el 2025. és una salvatjada. Què respon l'administració davant d'aquestes més que evidents dades molt alarmants?

Bé, i ens preocupa també totes les reflexions que han traslladat respecte els trastorns mentals i les unitats de tractament. També ens sembla que és imprescindible que les unitats específiques s'estenguin a tots els centres penitenciaris i, en definitiva, ens preocupa que no s'estiguin aplicant als centres penitenciaris com denuncien les entitats, doncs, els protocols del Conveni Europeu contra la Tortura, les Regles Nelson Mandela, el propi protocol d'Istanbul, el de Minnesota, entre d'altres, que haurien de ser protocols –com deien altres diputats– d'aplicació immediata, ja que estan subscrits i no hi hauria d'haver cap excusa perquè s'apliquessin.

Se m'acaba el temps. En tot cas, respecte aquestes qüestions concretes, també ens preocupa la qüestió del risc de suïcidis. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Com han dit vostès, a nosaltres ens sembla que hauria de ser una qüestió que no hauria de passar si no fos de forma excepcional. El que ens hem trobat és que s'ha convertit en una norma i en una realitat i, en tot cas, ho deixaria aquí, i esperem les reflexions que ens facin.

Moltes gràcies per la feina i posant aquesta alerta al que ens sembla una situació de l'administració d'arrossegar els peus, amb unes recomanacions que no són noves, sinó que tenen més anys que el Mecanisme, que ja en té quinze, i que no s'estan complint per falta de voluntat política.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Atès que no hi ha present el Grup Mixt, donaríem la paraula al diputat del Partit Socialistes i Units per Avançar Jesús Becerra,

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Gràcies, presidenta, i gràcies síndica de greuges, també a l'adjunt i als equips de la síndica.

Estem, com altres vegades, amb un informe que fa una sèrie de recomanacions i que és de molt agrair. Discrepo amb algunes intervencions que s'han fet en aquesta comissió en el sentit que són les mateixes recomanacions, com *copiar y pegar,* i

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

enganxar, de sempre, i que no hi ha cap avançament per part dels diferents governs que van tenint l'execució de diferents línies.

A veure, la contenció zero, la xifra zero, està clar que és un objectiu, com accidents zero en la circulació de vehicles, o altres objectius de tractament de la salut mental a nivell del cent per cent de totes les persones que estan internes o en diferents centres, aquests objectius que a vegades ens marquem com uns objectius màxims o tòpics. Està clar que ens podem quedar amb la crítica que mai s'arriba a aquestes xifres o a aquest tractament total, però negar que hi ha avançaments crec que és molt molt precipitat o molt dur dir que el Govern no actua o que tots els departaments, el Departament de Salut, el Departament d'Interior, el Departament de Justícia i tots els professionals que estan darrere, tots els equips directius, direccions de centres penitenciaris, de tots els centres que tenen els seus directors o direccions, que no estan encaminats a buscar aquests objectius, aquestes línies de millora, crec que hem de ser més polits a l'hora de fer valoracions d'aquest sentit i entenc que cal posar en valor tots els avançaments que hi ha.

I ho dic més que res perquè clar que quedaran recomanacions per fer i queda molta feina per fer, d'això no en dubtem, però, per exemple, per posar línies concretes que s'han dut a terme, s'ha fet un reforç en el tema de la privacitat a les visites mèdiques, s'ha fet una un reforç de la instrucció perquè el reconeixement es faci en privat, sempre que la seguretat ho permeti, amb seguiment visual des de fora de l'estança que calgui, i això, aquesta línia estratègica s'ha dut a terme.

També s'està consolidant el registre i traçabilitat d'incidències assistencials. Sempre que hi ha una incidència assistencial o custòdia derivada d'assistència mèdica fora de les dependències es fa un registre específic i una traçabilitat específica concreta. Això també és una novetat que s'està implementant i això permet també observar millor tot el que succeeix en tota la línia.

En salut mental, per exemple, també no passen setanta-dues hores des de l'ingrés que es fa una valoració multidisciplinari dins d'aquestes primeres setanta-dues hores. Per tant, és lògic que la detecció de salut mental, si es fa aquest aspecte de de fer aquesta valoració en setanta-dues hores, és lògic que augmenti la problemàtica de salut mental. Perquè si s'està analitzant a tothom en aquest període

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

crec que és una cosa positiva, però, clar, si després a la gràfica veiem que hi ha un augment dels problemes de salut mental és ben bé perquè s'està observant i detectant més i analitzant més a cada persona que entra, no?

Existeix el programa –crec que desconegut–, el Programa marc de prevenció del suïcidi, el Programa benestar, el Projecte ANAIS, el Pla de xoc de prevenció del suïcidi, són programes específics que el Govern també ha implementat. També és coneguda la Taula de prevenció del suïcidi. Cada centre té una Taula de prevenció del suïcidi que també té aquesta problemàtica amb el centre. I així podria fer una llista encara més llarga, que segur que la síndica també tindrà a bé, perquè sí que li han fet com a preguntes quines recomanacions no s'han aplicat per part del Govern. Jo mantinc aquesta, si té alguna recomanació que encara queda pendent, que és veritat que en tinc detectades diverses, però també si vol destacar les recomanacions que vostè considera més rellevants que ja ha aplicat el Govern *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* –ja acabo, presidenta–, crec que seria bo també posar-ho en valor.

I acabo simplement amb l'agraïment com sempre faig de l'informe i de les recomanacions que fa, que serveix per millorar totes aquestes incidències que es van produint, però que l'objectiu que tenim com a grup parlamentari i com a Govern, no tinc cap dubte que és el mateix que persegueix la síndica de greuges.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara sí que li donaríem la paraula a la síndica de greuges per poder també respondre a les preguntes que li han fet els grups; entenc que al senyor Jordi Palau també.

Doncs, els donaríem la paraula per un temps màxim de deu minuts per poder respondre a les preguntes.

La síndica de Greuges (Esther Giménez-Salinas i Colomer)

No sé si una miqueta més... A veure, una cosa que no faig mai és a mi m'agradaria fer una breu reflexió que respondrà a moltes de les coses plantejades i després alguna petita individualment als grups.

Bàsicament, cadascú a la seva manera, els grups parlamentaris, vostès han contestat la situació en què es troben les presons i han fet seves les nostres recomanacions, més o menys, dient també majoritàriament que hi ha moltes vegades que apareixen com a periòdica pura, que dic jo, algunes de les coses que mai s'han solucionat, alguns han considerat que sí, que algunes coses s'han solucionat, altres que no, però és cert que es repeteixen, si mires una mica els informes moltes de les coses que s'han dit en el passat tornen.

Llavors, si em permeten, és que la presó és una institució molt antiga, molt, que no ha canviat, que estava pensada per un tipus de societat i que continuem amb el mateix sistema, amb els murs, amb tot un sistema de funcionament que no respon des del nostre punt de vista a la societat actual.

Bàsicament, el que vol la societat és que el delicte no quedi impune. El que realment fa bona una societat no és si allarga cinc anys, deu anys, quinze anys a la presó; és si aquella persona no torna a delinquir, que és el que tots volem, i, sobretot, que no existeixi impunitat. I l'única manera de respondre no és només la presó. Respecte la impunitat hi ha moltes maneres de respondre que poden ser més eficaces, que la presó és una institució que es podria –i ara sé que hi ha molts càlculs que ho diuen, eh?–, que es podria reduir a la meitat, és a dir que el cinquanta per cent de les persones que estan en aquests moments complint condemnes podrien rebre una altra resposta.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Però, insisteixo, no estic parlant d'impunitat; estic parlant que el delicte necessita una resposta, però que aquesta resposta al segle XXI, l'any 26, no és només la presó, perquè la presó... Maneres de controlar hi ha des de la polsera, hi ha moltíssimes maneres de controlar les persones que es podria fer no amb la presó, sinó d'una altra manera.

Per tant, els responc una mica algun dels plantejaments. Presons de dones, és que podrien quasi desaparèixer. Les presons de dones..., primer que no haurien de ser mai una part de la presó dels homes, perquè això ja és una irregularitat que és de les més importants, però és que les possibilitats... Per què? Perquè aquesta violència, que és pel que normalment es tanca les persones, no hi és en aquest sentit. En tot cas, hi ha els problemes de salut mental i un llarg etcètera.

Per tant, sé que quasi és un titular dir que es podrien suprimir les presons de dones, però hi ha països que ho han mig fet i, per tant, si volen els hi explico un altre dia com ho han fet aquests països, com ho han reduït, com les presons de dones semblen quasi centres residencials, amb certs controls però que és diferent, però un mur i aquestes situacions molt sovint per a les dones, no.

I, per últim, jo sempre dic que la presó és una olor i un color –repeteixo, és una olor i un color. Quan tu entres en una presó, del país que sigui, només passar la porta molt ràpidament et situes en com és aquella presó. I, per exemple, qui en aquests moments, doncs, diu: «És que els estrangers majoritàriament estan a les presons», doncs, a les presons normalment estan els més febles del sistema per altres qüestions que no és només la delinqüència. I, per tant, si per posar un exemple tu entres als Estats Units en una presó i tu veus el color de la presó sense cap problema –no cal que els ho digui, no? I, aquí, doncs, et passa tres quarts del mateix, i no significa que siguin els que han fet més delictes o més greus, sinó que també s'afegeix una situació específica de supervivència. No estic dient que estiguin condemnats injustament, sinó que molt sovint la pressió sobre aquelles persones és més forta.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Això és una breu resposta a alguna de les coses que apareixen, perquè en part vostès han fet seves moltes de les recomanacions d'una forma o una altra.

Al diputat Agustí Coromines, jo m'he apuntat aquí «delinqüència no és impunitat», vull dir que estic molt d'acord amb les quatre coses que ha plantejat. Humanitzar les presons... És que probablement es podrien suprimir una bona part, perquè es podrien complir d'una altra forma. La presó del segle XXI –torno a insistir-hi– podria donar resposta a les quatre coses que demana i probablement seria més humanitzadora i tindria els mateixos riscos o, en tot cas, podria ser molt més efectiva.

Ningú ha parlat del que costa un pres, eh? Aquí el tema econòmic no ha sortit. M'agradaria que ho miressin també. Si amb els mateixos diners es podrien fer... No a tots, jo he parlat del cinquanta per cent. Deixo la possibilitat... Però només que les presons tinguin la meitat dels interns que tindrien ara és evident que les situacions de conflicte, etcètera, serien molt diferents de les que es plantegen avui.

Al diputat Carlos Campuzano, jo crec que la reforma legislativa dels lletrats és de l'Estat en aquest cas. Per tant, continuo..., diguem-ne que aniré molt ràpida, perquè la reflexió inicial forma part una mica de les respostes a quasi tots, no? Jo crec que la reforma legislativa d'aquesta necessitat dels lletrats no la podem fer nosaltres, però seria molt important poder-la fer.

I a la pregunta sobre agents d'autoritat, la reforma, etcètera, jo no era partidària. No em correspon a mi, perquè jo no sóc parlamentària, perquè en aquest sentit crec que el que fa és que si hi ha una resposta és més greu el càstig. Això no garanteix que el funcionari estigui amb més tranquil·litat, que té tot el dret del món.

I amb això contesto a la senyora Eva García, per descomptat que els funcionaris de presons han de poder viure amb tranquil·litat, exerceixen de forma molt correcta la seva gestió és difícil. No sé si algú s'imagina si ser funcionari de presons és una professió molt fàcil, no ho és. Tampoc ho és tots els temes de salut mental. Per tant, la seva seguretat s'ha de garantir. Però el fet que siguin agents de l'autoritat el que farà és que castiguis més si hi ha una infracció, no que allò es pugui reduir. Per tant, jo crec que hi ha altres maneres de treballar el conflicte i que s'hauria de fer tot el pes per gestionar de la millor manera possible el conflicte.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

No sé si hi havia... Respecte el diputat Rafael Villafranca, com que ja he anat contestant una mica, nosaltres no tenim queixes dels sis mesos. Vostè ha preguntat en concret si teníem aquesta situació, no la tenim, i com que aquí m'he apuntat el tema de les dones, doncs, com que pensem que podríem tenir una presó molt reduïda de dones i la resta, li respon pràcticament totes les respostes, igual que el tema dels estrangers a la presó, no?

Al diputat Andrés García Berrio, que ha destacat sobretot algun tema de l'ampliació als vint-i-cinc anys, etcètera, el hem obert nosaltres una actuació d'ofici respecte el tema de les pistoles Tàser. Per tant, sí que estic d'acord amb el que planteja vostè respecte la intervenció en altres àmbits que fins ara no es tractaven, i la resta ja pràcticament li he respost.

I finalment, al diputat Xavier Pellicer..., bé, em queda encara el Francesc Jesús Becerra, sí que és veritat que si continuem dient el mateix quinze anys després, doncs, alguna de les coses no són viables, per exemple, respecte el tema de les

recomanacions d'Istanbul, respectar els medicaments, etcètera, si això continua exactament igual. Doncs, a la millor podríem fer un llistat de determinades coses que resulten imprescindibles i que no es podrien tornar a repetir.

I jo crec que al diputat Becerra, que ara és l'últim, pràcticament ja he contestat quasi tot el que s'ha dit. Sí que s'ha avançat, sí que algunes de les coses han millorat. Jo els podria explicar, perquè jo vaig conèixer la Model en funcionament, eh? I si miro com era la Model en funcionament i em pregunten ara com són les presons els diria que és evident, però això és una evolució que forma part de la societat. No en forma tant de la idea que necessitem una resposta diferent al delicte realment eficaç. Forma part que si abans dormien vuit en una cel·la, com dormien cent nens en un dormitori, doncs ara els dormitoris d'infants no són de cent nens, evidentment que no, i tampoc hi ha vuit interns en una cel·la. Però això són millores que formen part de l'evolució de la pròpia societat.

Jo crec que la reforma ha de ser una reforma amb molta més profunditat, perquè no és necessari el que estem fent... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Just.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El síndic adjunt (Jordi Palou-Loverdos)

Bé, no tinc temps...

La síndica de Greuges (Esther Giménez-Salinas i Colomer)

Sí que tens temps, sí. És que no me n'he adonat. No em passa mai, però no me n'he adonat.

El síndic adjunt (Jordi Palou-Loverdos)

D'acord, intentaré ser el màxim sintètic i ho faré de forma genèrica.

En relació amb el diputat Agustí Colomines, en relació al protocol clar d'aquest equilibri entre la prevenció de les agressions i la dignitat dels presos, dir-los que sobretot a les presons fent visites a tot el centre, ens reunim amb les direccions del centre, ens reunim amb els funcionaris i els responsables d'unitat, i ens reunim, lògicament, també tenim entrevistes amb les persones preses preventives i en execució. En cada una d'elles, diguem, fem aquesta atenció i posem en valor el que s'ha produït, per dir-ho d'alguna manera, i alhora fem recomanacions específiques.

I tant en la direcció dels centres, per exemple, reforcem molt la necessitat de formació específica per donar resposta a la interacció que hi ha amb els presos en el sentit que som un model, el català, de proximitat i de contacte a diferència de la resta de l'Estat.

I sobretot tenint en compte la qüestió de la salut mental, segurament convenen recursos complementaris de desescalada que tenen a veure justament amb la problemàtica mental, no únicament amb les agressions verbals que es produeixen, que veiem que la majoria de les agressions són lleus i són agressions verbals, que estan comptabilitzades lògicament com agressions.

Però també convidem els funcionaris a presentar queixa de forma complementària, que ho fan al departament i, per tant, que també en tinguem coneixement. I obrim actuacions d'ofici tant en relació a presos com en relació també a funcionaris. Per tant, mirem de fer aquesta actuació equilibrada també.

En relació amb els centres privats i els centres de menors –i faig la resposta una mica genèrica– posar de manifest que hem detectat aquestes mancances que es produeixen sobretot amb el tractament, amb l'ingrés, però sobretot amb el seguiment diari i allà on hem trobat disfuncions no només hem obert actuació d'ofici, sinó que ens hem comunicat amb Fiscalia perquè facin, i de fet ho estan fent i ho estan realitzant a partir de la informació que compartim, actuacions d'inspecció i, per tant, informar-se degudament de tot el circuit, des de l'ingrés fins al final.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En aquest cas, les qüestions de Valldaura, que estan una mica determinades en l'informe, no són extrapolables a altres. Però, en aquest cas, sí que hem de posar de manifest la necessitat també de fer formació específica en els centres de menors justament pel tractament, perquè no es produeixen les escalades que es produeixen i les contencions, per entendre'ns, que s'hagin de produir es produeixin amb més coneixements.

Posem en valor l'aplicació d'algunes millores com el Programa Recvi o l'acompanyament en el seguiment d'interns i el seguiment que es fa amb els incidents, que són millores, algunes aplicades d'ofici, altres a recomanació nostra. També les actualitzacions que s'han produït en el Programa de prevenció de suïcidis. Algunes, cada vegada que hi ha un suïcidi també obrim actuació d'ofici, per

descomptat, per fer el seguiment fins al final. També posem en valor el Programa benestar per l'abordatge emocional.

Però sí que volem posar de manifest algunes coses específiques que tenen a veure..., algunes que heu incidit als diferents grups polítics. El tema del protocol d'Istanbul a comissaries de policia, doncs, detectem que, malgrat la instrucció, en realitat hi ha una instrucció molt precisa de comandament perquè les visites es facin davant del comissari de policia per raons de seguretat, perquè són els responsables de seguretat i, per tant, no es fa en la intimitat i, a més a més, es fa amb les manilles posades. Per tant, posem de manifest això. Segurament plantejarem reunions amb el Departament d'Interior en aquest aspecte, perquè potser en algun centre de salut, no només a comissaria, sinó en algun centre de salut convindria fer alguna modificació estructural perquè això fos possible, la combinació entre la inspecció visual i la seguretat en aquest cas del metge.

Destaco quatre –i acabo amb això, presidenta–, quatre recomanacions insistents que tenen a veure..., o que no es compleixen i que creiem que són importants. En primer lloc, el tema del treball penitenciari i el CIRE. Creiem que hi ha un amplíssim marge de millora en tots els centres i amb el personal intern i l'adaptació també a preventius i penats. Adaptar millor la formació pensant en la sortida en llibertat i l'ocupació amb necessitats reals i, per tant, també adaptar-ho als penats i preventius del país i als penats que són de fora del país, tenint en compte també les possibilitats d'expulsió o no expulsió, etcètera. És a dir, adaptar i fer un protocol específic.

Quant al dret al treball penitenciari, reiterarem –ja s'ha dit una mica–, insistim que caldria individualitzar millor. S'ha fet una addenda, ha flexibilitzar alguns criteris, però alguns interns que tindrien la possibilitat de treballar i tindrien aquesta possibilitat correcta amb un autèntic seguiment, aquesta circular continua sent massa rígida i limita els drets.

Tornar a posar de manifest, en relació amb el tema de discapacitat intel·lectual i altres situacions de vulnerabilitat, la necessitat d'adaptar les UIC, aquestes unitats que hem vist que funcionen i funcionen bé, i hi ha la voluntat almenys manifesta del departament d'estendre-les a la resta dels centres penitenciaris. Doncs, demanem que això es converteixi en realitat, cada centre adaptat en el seu cas.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I acabar amb dos aspectes en relació a les contencions mecàniques. Insisteixo en un aspecte, que sobretot tenim interacció amb les direccions dels centres penitenciaris i hem comprovat que amb l'intercanvi ja s'han començat a produir canvis no només en la reducció, sinó en l'assumpció de responsabilitat per part dels equips mèdics. Allà on el centre penitenciari la direcció mèdica ha assumit el lideratge de les contencions mèdiques, en la majoria dels casos estem parlant de brots de malalties mentals o de malalties duals que, per tant, encara és més incisiu la problemàtica, hem vist que es redueixen les contencions en el seu conjunt, es fan més acurades les contencions mèdiques i, a més a més, duren menys perquè són acurades en l'àmbit mèdic.

I últim aspecte que heu també posat de manifest i que tornem a insistir –ho he dit al principi, però tanco circularment– l'obligat entrega de l'atestat policial als advocats a les comissaries de policia i policies locals. Insistim en això, perquè això sí que és una instrucció que ve dels alts comandaments de Mossos d'Esquadra i que, per tant, en aquest cas és simple, és senzilla i és canviar la instrucció que es dona als Mossos d'Esquadra i policies locals.

Res més i moltes gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Moltíssimes gràcies, síndica; moltíssimes gràcies, senyor Palou, i també gràcies als representants de d'aquest consell de Tortura que avui hem tractat aquest informe.

Gràcies també a l'equip que l'acompanya de la síndica, que també ens acompanya aquí, i també l'equip tècnic, que també ha tingut alguna cosa a veure amb l'informe que avui hem presentat.

I, dit això, crec que ja podem aixecar la sessió.

Moltíssimes gràcies.

La sessió s'aixeca a les...